

Gorenjec

Št. 26. — Leto XX. — Kranj, dne 27. junija 1936.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg št. 1. Telefon št. 73 „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankiranih pisem ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“, celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrletno 10 Din, posamezna številka 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Novo pokopališče

Kranjsko pokopališče spačr gotovo med najlepša in najbolj urejena pokopališča v Sloveniji, četudi ima dvoje velikih napak. Od teh je prva, da je premajhno in da se je znašlo naenkrat v mestu samem, obdano okoli in okoli od stanovanjskih hiš. Ko bo še zgrajeno novo ljudskošolsko poslopje, kar se mora v kratkem zgoditi bo nastopil skrajni čas, da se otvori novo, času in razvoju kranjskega mesta primerno moderno pokopališče.

Z vprašanjem, kje naj leži novo pokopališče so se zadnje desetletje mnogi bavili, vendar je ostalo še do danes nerešeno. Svoj čas se je mislilo, da bi se pokopališče preneslo na Kranjsko polje in so se tam iskali različni kompleksi. Nekaterim je ugajala lega zemljišče poleg cerkve na Rupi, tudi potem še, ko se je izkazalo, da je ondodna zemlja skrajno neprikladna za pokopališče, kar se je tudi na drugih zemljiščih na Kranjskem polju več ali manj pokazalo. Glede zemljišča na Rupi se je zlasti povdarjalo, da ne bo treba graditi posebne pokopališke kapelice, za kar se bo lahko uporabljala rupniška cerkev, kar bi celotno napravo izdatno pocenilo. V zadnjem času pa so nekateri skušali rešiti kranjsko pokopališko vprašanje na ta način, da bi kar k sedanjem pokopališču priključili še nekaj metrov sveta na južni strani, s čemer bi se dal stvar za nekaj let zavleči. Zdi se nam, da bi bila taka provizorična rešitev najslabša. Zemljišča na Rupi in na Kranjskem polju pa so osobito neprikladna za nov povečan Kranj, zlasti zato, ker leže prevec ekscentrično.

In vendar je rešitev vprašanja, kje naj bo bodoče kranjsko pokopališče, tako enostavno, da ne more bolj biti, če se sprejme projekt, ki ga je napravil naš dekan. Novo pokopališče naj bo sicer na periferiji mesta, vendar naj ne bo daleč od centra, naj ne bo daleč od župne cerkve in ne predaleč za večino župnije. Vsem tem zahtevam odgovarja načrt kranjskega dekana, ki gre za tem, da se izbere novo pokopališče samo kakih 5 ali 10 minut od župne cerkve, naravnost čez nov kokriški most, ki naj se zgradi čez Kokro iz središča mesta na Huje. Če bo le količjak dobre volje merodajnih faktorjev, je mogoče, da imamo že letos zgrajen provizorični most čez Kokro med župniščem in škofijo. Možno bo v podaljšanju tega mosta v razdalji par minut od župne cerkve, nekako v višini Primskovega in Čirčič postaviti in izbrati najlepši svet za pokopališče, v krasni legi, ki bo centralno ležeč lahko dostopen za vse farane. Ker je ondi svet razmeroma po ceni, nakup sveta ne bo mnogo stal.

Dosedanje kranjsko pokopališče je last cerkve in gotovo se ne motimo, da bo hotela cerkev tudi v bodoče obdržati cerkveno pokopališče četudi bi občina hotela imeti svoje občinsko pokopališče. Mislimo pa, da v bodoče ne bo prišlo med cerkveno in občinsko upravo radi pokopališča do kakšnega nespo-

razuma, ker je sporazum mogoč na sledeči podlagi: cerkev proda zemljišče sedanjega pokopališča kranjski občini ter z izkupičkom kupi primeren svet za novo pokopališče na Hujah in ga po svoje uredi. Seveda bo kupnina za vse pokopališke naprave premajhna in bo treba, da bodo farani ali pa občani morali za novo pokopališče prispevati. Radi bližine farne cerkve ne bo potreba na tem pokopališču graditi nobene cerkve, s čemer se bo mnogo stroškov prihranilo.

In kaj naj nastane iz starega pokopališča?

Po nekem regulacijskem načrtu kranjskega mesta, ki pa po našem mnenju nima veljave, naj bi kranjsko mesto, ako bi se proti severu razširjalo, izgledalo tako, kakor nekatera ameriška mesta. Ulice napravljene z merilom, ceste od 12 do 20 metrov široke in ob njih v strnjem sistemu postavljene na tesno hiše, kakor v Kranju na glavnem trgu. Skoro vse ulice se križajo, če le mogoče v ostrih ali pa v topih kotih. Če bi kedaj tako mesto v resnici zraslo, kakor je na tem projektu narisano, in kar nas Bog varuj, bilo bi nekaj strašnega za pogledati. K sreči se prav nihče tega projekta do danes ni držal in se ga gotovo tudi prihodnjiki ne bo. Zato so kranjski meščani, ko se je začelo mesto proti severu širiti, postavljali svoje lične hišice sredi vrtov, tako, da se na severnem delu Kranja razvija lepo vrtno mesto, ki bo, čim se zgradi nova šola, do Jezerske ceste in deloma še čez, postalo gotovo dejstvo. Izmed najbolj privlačnih točk, tega vrtnega mesta naj postane staro kranjsko pokopališče, potem ko bomo nehali svojce tamkaj pokopavati. Zakon zahteva, da se mora opuščen pokopališče dolgo vrsto let pustiti neuporabljeno za stavbe, ali katerekoli pridobitne namene. Naše staro pokopališče naj ostane trajno posvečeno spominu velikih mož, ki na njem počivajo. Vendar pa se lahko prav v kratkem času spremeni tako, da dobi videz lepega parka, ki naj nekako izpopolni šolski park, ki ima obdajati novo ljudskošolsko poslopje. Kapelica se da z malimi adaptacijami spremeniti po mnenju našega odličnega arhitekta Plečnika v majhen muzej ali pa v spominsko kapelico. Novejše spomenike bodo meščani gotovo prenesli na novo pokopališče. Grobovi, ki se ne bodo negovali, bodo v kratkem izginili, grobovi naših velikih mož, ki tu počivajo, kakor Prešerna, Jenka, pa morajo ostati v tem bodočem parku, le da se jim da večjo povdarnost in da se jih obda s primerno okolico. Z ne prevelikimi stroški se da naše staro pokopališče že v par letih potem, ko se je kot pokopališče opustilo, spremeniti v prav lep park, kakršnega nima nobeno mesto v Sloveniji.

Na ta način mislimo, da se da kranjsko pokopališko vprašanje z razmeroma majhnimi stroški lepo in v kratkem povoljno rešiti.

uvodno besede novega programa prenesli, samo če bo na nje dobili večjo množico pristašev.

V Radičevem političnem programu in njegovih nastopih smo večkrat brali geslo „z vero v Boga“, sedaj pa so se gospodje framazoni poslužili Radičevega več ali manj iskreno mišljenega gesla, s katerim je šel med narod. Mi dvomimo, da bi ljudske množice na to geslo polagale splohi kako važnost.

Naslednja točka novega JNS programa je popolna „demokracija“, dalje „dekoncentracija“ in svobodne tajne volitve, torej ravno nasprotno temu, kar je vseboval njihov prvotni program in kar so očitovali njih doslej izvajane metode. Kaj so si ustvaritelji novega strankinega programa prišepetavali med seboj, ko so ga sestavljali in imeli brezdomno pred očmi besedilo starega programa, si lahko mislimo. Nikakor jih nimamo za toliko nespametne, da si ne bi bili v svesti, da blagrujejo v novem programu to, kar so v starem preklinjali, oziroma, da obsojajo svoje lastno dosedanje početje.

Ni izključeno, da so imeli pri tem v mislih namen, ribariti v kalnem in če mogoče pristaše JRZ pridobiti za sebe, češ, da je novi JNS program prav ravno tak kakor program jugoslovanske radikalne zajednice.

Trpke besede nam silijo pod pero, če beremo danes, da hoče JNS svobodno in tajno volilno pravico, med tem ko je vsakemu znano, da je delala pri zadnjih obč. volitvah z vsem aparatom, ki ji je bil dan na razpolago, da je izsiljevala z javnim glasovanjem od posameznih več ali manj od njih odvisnih volilcev glasove zase. Gospodje so uvideli, da se njihov stari program, način ter zakon more obrniti tudi njim v škodo, kakor hitro ima njegovo izvajanje mesto njih kdo drugi v rokah. Je pač usoda vsakega neiskrenega in nepoštenega dejanja taka, da prej ali slej izzove preklestvo nad svojim ustvariteljem.

JNS se pripravlja na svoj kongres in treba na en ali drug način obsoditi stari strankin program ter razložiti strmečim strankarjem novega. Kdo bo prevzel to nalogo, še nismo brali, čeprav se je zadnje dni iz različnih poročil lahko sklepalo, da bo tudi g. dr. Kramer med onimi, ki bodo zatirjali, da je edino pravilen in rešen novi program, ki preklinja vse, kar je vseboval stari in ki zametuje vse dosedanje metode JNS stranke. Razsodni člani te stranke bodo vsekakor prišli v zadrego pri novem udejstvovanju, ker bodo morali tolči po zobeh same sebe ter obsojati to, kar so še pred 3 leti delali z zanosom, ker so si bili v svesti, da je za njimi ves aparat, ki so ga imeli v rokah njih kolodvorj. Odveč bi bilo rabiti pri tej misli ostreje izraziti. Govoriti o decentralizaciji, ki jo vsebuje novi program, na tem mestu bi bilo odveč, ker se je že toliko pisalo o njej, in ker je slovenski del jugoslov. države že izkusil toliko bridkih izkušenj, da se končno lahko nadajamo, da bo tudi pristaše JNS stranke prevzela misel, da morajo vse stranke voditi tako politiko, ki bo v gospodarski prid cele Slovenije. Dokler se tega ne bo dokazalo, je govoričenje o decentralizaciji prazna pena.

Še več drugih manj pomembnih točk vsebuje besedilo te nove izdaje programa, ki same na sebi ne pomenijo mnogo.

Vse je odvisno le od dobre volje za način izvajanja tega programa. Če bodo gospodje od JNS „partije“ tudi v sredi spoznali napačno prejšnjo pot in radi tega krenili na drugo po smernicah novega programa, bo peljalo to prej ali slej do ožjega ali širšega zblizanja med posameznimi strankami in grupami Slovencev. Sadovi se bodo vsekakor kmalu pokazali.

Za enkrat se o tem še ničesar ne čuti, kar je sicer umavno, ako se uvažuje, da je treba preje opraviti kongres, ki bo dal posameznim pripadnikom JNS

stranke za to potrebna navodila in smernice.

V ponedeljek je krajevna JNS organizacija imela v Kranju zborovanje, na katerega so bili povabljeni le najzanesljivejši člani te stranke ter se je istega udeležilo 20 članov z g. dr. Pirkmajerjem na čelu. Na tem zborovanju se je shišalo, da je stranka v resnici napačno postopala s svojo prejšnjo taktiko in da mora slediti novemu strankinemu programu z natančnejšim izpeljavanjem v njem obsežnih načel. G. dr. Pirkmajer je poslušalcem razodel, da je sedanji režim hujši, kakor je bil oni v dobi Sušteršiča, pri kateri trditvi so se nekateri navzoči nekoliko zamislili in občudovali drznost te neprimerne pripodobne. Pri vprašanju, kdo naj bi bil predsednik obnovljene JNS, so prišli gospodje do zaključka, da je treba predlagati g. dr. Uzunoviča, čemur pa je neki član z dežele ironično ugovarjal.

Umevno je, da se na takem sestanku podrobnejša taktika za nadaljni postopek pri udejstvovanju in izvajanju strankinega programa ne more določiti in da je to prepuščeno več ali manj posameznim voditeljem in njihovemu okusu. Gospodje udeležniki tega sestanka so se razšli ob 11. uri dopoldne ne posebno zadovoljnih obrazov. Vsekakor je zadovoljnost krajevnih faktorjev odvisna od tega, kako bodo umeli prikriti strankin program lokalnim razmeram, kako bodo umeli podžigati ali izločevati osebnosti ter kako bodo nastavliali in odstavljali one, ki iz ozadja usmerjajo tendence izvajanja strankinega programa. Odvisno je od tega, če se bodo gospodje končno povzpeli do neobhodno potrebne jasnosti in odkritosti v vseh zadevah in ne bodo hoteli več, kakor so to prej prakticirali, svoje delovanje obdajati s skrivnostmi in tajnostmi. Težko je sicer verjeti, da bi se posamezni bistveno izpremenili v tem, kar jim je prirojenega, izključno pa ni, da spoznanje ne bi bilo toliko krepko, da ne bi tudi v tej smeri obrodilo vsaj nekaj dobrih sadov. Imeli bomo kmalu priliko presojati udejstvovanje in način izvajanja novega JNS programa pri posameznih pristaših stranke, kajti predstoječe občinske volitve bodo v tem oziru najboljša preizkušnja. Nadejamo se, da bodo nekateri uvideli, da pri javnem delu nima nihče ničesar v zakupu in da ni nihče pooblaščen razpolagati z posameznimi mandati javnega udejstvovanja ter jih deliti kakor da deli svojo lastnino.

Gospodje si morajo biti v svesti, da je doba uzurpatorjev že davno minila in da je v mestu kakor je Kranj, mogoče edinole na pošten način urejevati javne zadeve, kajti sicer se jih spravljamo samo na dolgo klop, s katere ni nobene rešitve. Vse dosedanje izkušnje so morale one, ki mislijo drugače, že poučiti, da se po njihovem načinu stvari ne premaknejo iz mrtve točke in da je v današnjih prilikah samovoljno nastel nemogoč način javnega gospodarstva.

S tem smo osvetlili nov JNS program iz splošnega strankarskega vidika, prav tako kakor tudi iz lokalnega, in samo iskreno želimo, da bi lepo programsko besedilo rodilo tudi lepa dejanja, kar bi bilo v prid in korist vsej slovenski domovini prav tako tudi našemu lepemu Kranju.

Li—

Dobri nauki

Pred tedni smo posvetili staremu programu JNS stranke nekaj razmotirvanj. Danes si hočemo nekoliko pobližje ogledati novi program in smernice, ki jih je ta stranka objavila, hoteč z njimi zbrati razkropljene somišljenike, katere si je po veliki večini s svojo neumestno taktiko sama odtujila. Če ji bo to uspelo z novim programom, je še zelo dvomljivo. Obstojta bojazen, da bo ostal ta lepi program več ali manj na papirju, v praksi pa se bo sledilo stari smernicam, ki so bile radi spremenjenih razmer za javnost zavržene. Vsekakor je ta metamorfoza, ki se je izvršila v JNS stranki, vsaj kar se tiče oblikovanja programskega besedila, zelo

lo značilna. Ta prememba nam ravno dokazuje, da so gospodje voditelji sami uvideli, da so šli po popolnoma napačni poti, in da se z metodami kakršne so uporabljali ne da pridobiti iskrenih pristašev.

Novi program, kakor smo ga brali v „Jutru“ in drugih strankinih listih, pridenja z „vero v Boga“. Pri tem uvodu se moramo nekoliko ponuditi. Te besede same pomenijo, da so gospodje obrnili svojo pot za 180°, to se pravi, da so se obrnili na levo a hočejo iti na desno, torej v čisto nasprotno smer. Moti jih pri tem prav nič, da imajo v stranki framazoni precejšnjo besedo, kajti ti sami zase bodo vsekakor te

Prosvetni dan v Šmartnem pri Kranju

V nedeljo, 21. t. m. je bil lep prosvetni praznik v Šmartnem pri Kranju: blagoslovili smo prapor tamošnjega Prosvetnega društva. K tej slovesnosti so prišla odposlansstva prosvetnih organizacij iz Kranja, Tržiča, Škofje Loke, Šenčurja Radovljice, Komende in Sostra pri Ljubljani. Šest društvenih zastav je prišlo pozdraviti svojo sestro.

Ob devetih se je uredil lep sprejod, v katerem je bilo okoli 100 narodnih

noš, in korakal ob zvokih tržiške godbe v župnijsko cerkev. Tu je predsednik Prosvetne zveze g. dr. Lukman v svojem govoru pojasnil naloge katoliškega prosvetnega dela, se spominjal 1050-letnice smrti sv. Metoda, prosvetnega dela Slomškovega in posebej opisal delovanje Slomškovega učenca in sotrudnika, stražiškega rojaka Jožefa Rozmana, ki je umrl 1. 1874. kot dekan v Konjicah. G. svetnik Šarc hrani sliko tega odličnega moža. Nato je služil predsednik sv. mašo, med katero je domači pevski zbor lepo prepeval. Po sv. maši so pred oltarjem razvili novo zastavo in predsednik Prosv. zveze jo je blagoslovil. Kumovala sta gospa Schirerjeva, ki je na zastavo privezala lep trak, in gosp. Draksler. Nato je godba intonirala himno „Povsod Boga“ in vsa množica jo je mogočno pela. Po cerkvenem opravilu, pri katerem je bila prostrana šmartinska cerkev do zadnjega kota polna, se je razvil sprevod, ki je krenil na slavnostni prostor ob šmartinskem domu. Tu je gosp. duh. svetnik Šarc pozdravil navzoče, se zahvalil bratskim društvom, ki so bila zastopana, in ob burnem odobravanju predlagal, naj se pošlje pozdrav častnemu predsedniku Prosvetne zveze, g. notranjemu ministru dr. Antonu Korošcu. Predsednik Prosvetne zveze je v kratkih besedah šmartinskemu prosvetnemu društvu čestital. Slavnostni govor je govoril kranjski rojak, g. odvetnik dr. Šmajd. Ozrl se je na vzgojno delo prosvetnih društev v neposredni preteklosti, ki je vzgojila, značaje, ki so trdni ostali tudi v času zatiranja. Posebej se je ozrl na naloge prosvetnega dela v kraju kakršen je šmartno, kjer se je treba boriti s silami, ki se prizadevajo vernemu delavcu vzeti Boga in delavca ponižati na stopnjo stroja, pa venomer vpijejo, da delavca rešujejo. Vsi, ki jim

je mar blagor naroda in države, bodo prosvetna društva podpirali, ne pa jih ovirali pri delu. Pozival je starše, naj pošiljajo svoje otroke v katoliška prosvetna društva, ako jih hočejo ohraniti sebi, Bogu in domovini. V naših prosvetnih društvih imajo prostora vsi sinovi, delavci, kmeti in inteligent. Vse pa mora prešinjati ena volja: služiti hočemo Bogu in domovini, a hlapci nečemo biti nikomur. Ognjevitim besedam, ki jih je večkrat pretrgalo živahno odobravanje, so poslušalci na koncu prirejali z navdušenim vzklikanjem in ploskanjem. Z zabijanjem žebeljev se je zborovanje končalo, malo preden se je oglašil opoldanski zvon.

Popoldne po večernicah se je slavnostni prostor zopet napolnil. Z izvajanjem sporeda prireditve so počakali, da

se je pripeljal g. ban dr. Marko Natlačen. Kakih 200 m od slavnostnega prostora so ga sprejele zastave, narodne noše in godba in mala deklica mu je izročila lep šopek. Med prisrčnim pozdravljanjem je prišel med množico ob šmartinskem domu. Prireditve je obsegala petje dobro izvežbanega mladinskega zbora, več nesmi, ki jih je lepo zapel cerkveni pevski zbor, rajalni nastop deklic in simolične vaje na resne pesmi; vmes so godli tržiški godci. — Zvečer so domači igralci na društvenem odru lepo zaigrali „Upor Bohinjcev“.

Prosvetni dan v šmartnu je v naših vrstah podžgal novo navdušenje za katoliško prosvetno delo.

Fotografije te naše lepe slovesnosti se dobe v trgovini g. Fr. Bašarja.

Gorenjci! Št. Vid nad Ljubljano vas kliče!

Blaž Potočnikova Čitalnica v Št. Vidu nad Ljubljano proslavlja letos 5. julija 70. letnico svojega obstoja. Zakaj smo pozorni na sedemdesetletno življenje kakega društva in čemu s takim slavljenjem obhajamo njegov jubilejni dan? Če kdo med nami doživi 70. let ne moremo slaviti njegovega dela in truda s katerim si je priboril tolikšno dobo let. Clovek ni gospodar nad dnevi svojega življenja. Ob jubileju človeka slavimo nadzemske, nebeske sile, ki so mu naklonile srečo zdravega mirnega življenja, ko niso dopustile, da bi mu nenadna nesreča pretrgala nit življenja. Vse kaj drugega je, ko obhajamo jubilej društva. Društvo ustvarjajo ljudje. Leta društva so odvisna od zavednosti in ljubezni članov do društva. Ljubiti morajo društvena načela ter imeti v sebi globoko zavest, da društvo ni samo za-

deva ene same generacije, morda samo one, ki ga je ustanovila, temveč last vseh onih, ki za njimi še prihajajo. Ko slavimo društvene jubileje, slavimo delo, trud in žrtve članov organizacije, napore zemljanov, ki so z vztrajnim delom iz roda v rod omogočili organizaciji visoka leta življenja.

Št. Vid nad Ljubljano priredi v proslavo jubileja Blaž Potočnikove Čitalnice prosvetni tabor vseh Gorenjcev. Pridite od vsepovsod! Nihče ne sme ostati 5. julija doma!

5. julija naj v srcih vseh Gorenjcev, zbranih v Št. Vidu nad Ljubljano ob 70. letnem jubileju Blaž Potočnikove Čitalnice, zaplapolajo kresovi katoliške zavednosti in brezmejnne ljubezni do katoliške slovenske prosvete, ki nas je tako visoko izobrazila, da se tujci čudijo veliki omiki našega naroda. Omi-

ka je neminljivo, največje bogastvo vsakega naroda. 5. julij naj bo praznik zahvale našim prosvetnim društvom, ki nas bogatijo s trajnim bogastvom katoliške izobrazbe in prosvete.

Gorenjci! 5. julija vsi v Št. Vid nad Ljubljano, da bo čim mogočnejša naša skupna zahvala!

Naj živi kat. prosveta!

Spored proslave:

V soboto 4. julija:

Ob 18. uri pred šolo promenadni koncert.

Ob 20. uri v Ljudskem domu slavnostna predstava:

1. Govor o Blažu Potočniku.

2. Deklamacija: Blažu Potočniku, slovenskemu pevcu.

3. Petje: Zvonikarjeva, Pridi Gorenjci!

4. Zlatorog, pravljica igra v 5. dejanjih.

V odmorih igra godba.

Nedelja, 5. julija:

Ob 4. uri budnica.

Ob 6. uri sv. maša za pok. Blaža Potočnika in vse umrle člane Čitalnice. Po sv. maši poklonitev na grobu Blaža Potočnika.

Ob 8. uri sprejem gostov na kolodvoru.

Ob 9. uri v parku zavoda sv. Stanislava sv. maša s cerkvenim govorom „Ob 1050 letnici smrti sv. Metoda.“

Med sv. mašo ljudsko petje z godbo. Nato istotam gorenjski prosvetni tabor z 2 govoroma: 1. Ob 70. letnici Čitalnice, govori prosvetni referent g. Franc Erjavec. 2. Krščanska prosveta g. dr. Karol Capuder. Nato odhod z godbo pred šolo, kjer bo otvoritev obrtne razstave. Sprejem pokrovitelja razstave bana dr. Marka Natlačena.

Ne razmetujte denarja! Oglejte si poprej našo novo in veliko izbiro vseh vrst pomladanskih oblačil.

Nudimo Vam tri prednosti:

1. dobra izdelava in kraj. 2. izredno trpežno blago. 3. neverjetno nizke cene! Posetite nas brezobvezno in prepričajte se kar je v Vašo korist!

Prodajalna „TIVAR“, Kranj

Skerbec Matija.

Šenčurski dogodki

(Dalje)

G. Jeraša Franc pripoveduje tovarišem v Zelenem Vatikanu:

Kakor rečeno, so ga v soboto, dne 28. maja privedli pozno zvečer v „Zeleni Vatikan“. To vam je ljubezniv gospod, nežen kakor kaka deklica, zelo finih in uglajenih manir, pripovedovati vam zna pa tako, da bi ga človek kar naprej poslušal. Komaj se je v „Zelenem Vatikanu“ malo razgledal, smo mu brž pripravili posteljo in ga takoj naprosili, naj nam pove, kako je zunaj, kako in zakaj so ga aretirali. Pa nam je pripovedoval tako zabavno, da se je krohotal ves Zeleni Vatikan! Zapisati tega ni mogoče tako, kakor je on pripovedoval, pravil pa je nekako tako-le:

„Za nedeljo 22. maja po maši ob 10. uri je imel poslanec Barle napovedan shod v Preddvoru. Udeležilo se ga je kakih 300 ljudi. Vršil se je na prostem v bližini cerkve. Ker sem se v prejšnjih letih udeleževal vseh političnih shodov v Preddvoru, sem šel tudi na ta shod. G. Barle je pričel govoriti tik pred mojim prihodom. Ker se mi je zdelo, da bodo poslušalci imeli več koristi in bo shod tudi bolj zanimiv, če zastavim govorniku nekaj vprašanj, sem začel takoj: „G. poslanec, najprej nam povejte, kaj ste v teh mesecih v Beogradu za nas dobrega storili!“ — Barle molči in premišlja. Jaz nadaljujem: „Kot mi je znano, niste imeli v parlamentu niti enega govora.“ Barle nato: „Ni res g. kaplan, čez tristokrat sem govoril v parlamentu.“ V resnici, temu odgovoru sem se moral začuditi, obrnil sem se k množici in kar ušle so mi besede: „Čujte, ljudje, čez tristokrat je g. poslanec Barle spregovoril v parlamentu, tristokrat je zakimal in tristokrat je rekel: ja.“ Vesela vsled teh mojih besedi je množica začela vzklikati meni in dr. Korošcu.

Pristopil je k meni sreski komisar Mrkalj in mi ukazal, naj molčim. Medtem ko sem mu dokazoval, da je shod javen in ga prosil, naj mi dovoli, da smem g. poslancu zastavljati vprašanja, je prišel do naju orožnik, na zastavi b. in zahteval, naj takoj odidem. Obrnem se k ljudem in zakličem: „Glejte ljudje, javen shod je in ne smemo govoriti, jaz odhajam, kdor je moj prijatelj, naj odide z menoj!“ In vsa množica razen petero mož, je odšla vzklikajoč dr. Korošcu. Njen

odhod so pospešili orožniki z bajoneti. Odšel je tudi g. Barle. Menda se mu ni zdelo vredno, da bi za pet oseb govor nadaljeval. —

Ljudem se je zdel ves shod kot kratka zabavna igra, kjer smo imeli igralci večino. In vsled te igre je bilo do danes v Preddvoru aretiranih že čez trideset fantov in mož. Mene so aretirali prvega in sicer v torek zjutraj; po zasliševanju so me izpustili. — Danes opoldne sem bili aretirani drugi. Trije orožniki z nasajenimi bajoneti so me odpeljali v Kranj in ob štirih z vlakom v Ljubljano, kjer me je čakal policijski avto. Po zaslišanju in šesturnem čakanju na policiji so me v družbi nekega tatu odpeljali v ječo, njega oddali spodaj, mene pa poslali k Vam.“

ZGODBE G. GODINA.

G. Jožef Godina je duhovnik misijonske družbe lazaristov in vodja njih tiskarne v Grobljah. V vojski je bil častnik avstrijske armade. Po vojni pa je s tovariši organiziral legionarje, ki so osvojili Slov. Krajino, oziroma Prekmurje izpod madžarske oblasti. Ker so bili ti legionarji prešibki in niso dobili prave pomoči, so jih madžarski oddelki premagali in zajeli. G. Godina in tovariše so obsodili na smrt. Postavili so jih že pred zid in oddelek madžarske vojske je že stal pred njimi z nabitimi in naperjenimi puškami, da jih vse ustrelje. Pa je tik pred salvo prišlo povelje, naj jih odpeljejo drugam, kjer so bili zaprti na Madžarskem v neki šoli. Od tam je g. Godina ušel izpostavljajoč se nevarnosti, da ga dobe in ustrelje. Ko je prišel do jugoslovanske vojske, je šel takoj zopet v boj za Jugoslavijo. Jugoslovanski legionar, ki je pogosto stavil svoje življenje za Jugoslavijo, je bil 1. 1932. od tedanjega režima ožigosan kot „protidržavni element“ in zaprt kot sovražnik države in prijatelj Italije! Ko se je g. Godina boril za Jugoslavijo, so mnogi izmed onih, ki so ga preganjali kot protidržavnega človeka, sedeli doma in niso ganili ne mezinca za Jugoslavijo! Le v tem so bili enotni „junaki“, da so znali res prave Jugoslovane in Slovence sumničiti in zapirati!

Zgodba Godinove aretacije je zelo zanimiva, polna momentov, ki karakterizirajo tedanje „nacionalne elemente“ in pa vso nasilno gonjo proti nam.

Naj g. Godina sam o sebi pripoveduje!

Tako zvano „revolucijo v kamniškem okraju“ so povzročile največ priprave za proslavo 60 letnice dr. Korošca in proslave same. Te proslave so se smatrale kot kulturne prireditve, ki so jih pripravljala skoro vsa prosvetna društva. Za proslavo v Ljubljani, dne 8. maja, se je organizirala številna udeležba s kolesi, avtobusi in vlaki. Kot čisto enostaven in cenen znak vseh udeležencev so se odločile zelene kravate. Tega znaka se je ljudstvo jako hitro oprijelo. Kar v nekaj dneh so bile pokupljene vse zelene kravate po domačih in ljubljanskih trgovinah. Strojno pletenje „Cilka Zajc v Grobljah“ je začelo posebej izdelovati te kravate. Povpraševanje po njih je bilo tako veliko, da so morali delati dobesedno noč in dan in še niso mogli takoj vsem postreči.

Za binkošti 1. 1932. (bilo je to 15. maja) so bile napovedane proslave v Domžalah, Mengšu in Komendi. Ko je po ljubljanski proslavi banska uprava prepovedala nadaljne proslave po deželi, se je sklenilo, da se bo v Domžalah vršila na ta dan samo maša za dr. Korošca in nič drugega. Napravljalnem sestanku sem spregovoril strašno besedo, ki jo je državni tožilec dal v začetek obtožnice (proti Brodarju in tovarišem), „Maše nam ne morejo prepovedati! Ne strašite se groženj!“ (Grozila pa ni toliko oblast sama, pač pa razni temni elementi v družbi režima.) Župnika v Domžalah, gospoda svetnika Fr. Bernika je žandarmerija šla opetovano nagovarjati, naj odpove mašo na prostem. Gospod župnik ni pustil nobene vmešavanja v cerkvene zadeve in je odgovoril, da bo maševal in sicer na prostem. Spremenil bo samo, če zadevni gospodje sami pridejo odpovedat mašo. Maše se je udeležilo v Domžalah okoli 5.000 mož in fantov. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Po maši so se ljudje začeli čisto mirno razhajati, le vzklkali so: „Živel dr. Korošec, živeča slovenska zastava, živeča svoboda!“ Ni pa padel nikak protidržaven vzklík. Čisto gotovo ni moglo niti orožništvo poročati o nikakih takih vzklík, radi katerih bi se bilo treba zagovarjati pred sodiščem. Škoda samo, da je orožništvo interveniralo radi nič nevanjih vzklikov. Tako bi pa skoraj prišlo do rabe orožja. Ko mi je kapetan Meštrovič (poveljnik orožnikov) rekel, da bo moral rabiti orožje, sem ga naprosil, naj mi dovoli, da spregovorim množicam in gotovo se bodo mirno razšle, le orožništvo naj opusti vsako intervencijo. Ko je dovolil, sem stopil na neko kamejo in ko je množica utihnila, sem rekel:

Ob 15. uri litanije.

Ob pol 16. uri pred Ljudskim domom prista zabava z godbo, petjem, srečovanjem, narodnimi igrami in tekmo narodnih noš.

† Župnik M. Zevnik

Dne 23. junija je v Kranju umrl g. Mihael Zevnik, bivši župnik v Begunjah pri Lescah. Blagopokojni g. župnik je bil rojen dne 21. aprila 1877 v župniji Cerklje pri Krškem. Gimnazijo je študiral v Novem mestu, kjer je leta 1898 z odličnim uspehom maturiral. Po končanih bogoslovnih študijah je najprej kaplanoval v Črnomlju, nato v Idriji, Kamniku in leta 1915 je prišel za kaplana v Begunje pri Lescah. Leta 1919 je istotam po odhodu g. župnika Kleindiensta postal župnik. Tu je ostal župnik do leta 1931, ko je moral vsled bolezni zapustiti župnijo. Vseposod je iskal zdravja, toda pravega zdravja ni našel. Zaprošil je za pokoj in se pred štirimi leti naselil v Kranju.

Pokojni Zevnik je bil vzoren duhovnik po Srcu Jezusovem, ki je povsod deloval z vso vmo za čast božjo. Veliko je molil in se ves žrtvoval v dušni blagor svojih vernikov. Zgledna je bila njegova gorečnost v dušni blagor svojih vernikov. Zgledna je bila njegova gorečnost v dušnem pastirstvu, v spovednici, na prižnici, bil je izvrsten katehet. In prav to njegovo vzorno duhovniško delo, njegov blag in plemenit značaj, mu je pridobil veliko spoštovanje in ugled. Kjerkoli je deloval, se ga še danes gotovo z veseljem spominjajo. Čeprav je bil neprestano šibkega zdravja, vendar je do zadnjega delal, dokler je mogel. V Kranju je mnogo spovedoval, molil in se pripravljaval na dan, da ga Gospod pokliče kot svojega zvestega delavca. Vsled šibkega zdravja in bolezni, ki je bila njegova stalna spremljevalka skozi življenje, je mnogo trpel. Gospod Miha je bil zvest služabnik v vinogradu Gospodovem in vsled bolehnosti velik trpin.

Pogreb pokojnega g. župnika Zevnika je bil v četrtek, dne 25. junija iz župnišča na farno pokopališče, kjer mu je bilo pripravljeno zadnje počivališče v grobu bivšega naklanskega župnika

Mraka. Njegovega pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva, posebej častno so bili zastopani njegovi bivši župljani iz Begunj pri Lescah, katerih je bilo gotovo nad 100, kateri so prišli pod vodstvom gg. župnika Gornika in župana Pintarja. Nadalje so bile iz Begunj zastopane verske in kulturne prosvetne organizacije: Dekliška Marijina družba, Marijina družba žena, nadalje je bila zastopana po sestrh begunska kaznilnica, kjer je bil pokojni Zevnik dolgoletni spovednik. Na obrazu vseh je bilo videti, da jim je hudo, ko so se prišli posloviti od svojega priljubljenega župnika. Pogrebne obrede, sv. mašo in pokop je izvršil vzgojni vodja iz šentivškega zavoda g. Martin Štular. Ko so truplo prinesli v cerkev, je stopil na prižnico Zevnikov naslednik na begunjski župniji g. Gornik ter imel zelo lep in primeren nagovor. Rekel je, da bo spomin župnika Zevnika v srcih Begunjcev stalen in svetel in se mu v imenu begunjskih župljanov iskreno zahvalil za vse, kar je storil za svoje drage Begunjce. Po opravljenih pogrebnih opravilih v župni cerkvi so spremili g. župnika na kraj njegovega poslednjega počitka.

Pokojni župnik Zevnik ni bil človek, ki bi morda kdaj v življenju nastopal kot hrupen javen delavec, pač pa je bil eden tistih tihih, mirnih delavcev, ki sejejo brazde verskega življenja prav v srca vernikov, jim s svojo besedo in vzgledom kažejo in svetijo na življenjski poti in prav s tem mnogo storijo v čast božjo in prid vernikom. Z zgledom in molitvijo je pokojni Zevnik mnogo dobrega storil.

Naj bo v spomin g. Zevnika še pomnjeno, da je bil g. Zevnik zelo brihten in inteligenten človek. Njegovi sošolci pripovedujejo, da je bil Mihael Zevnik svoječasno najboljši dijak na novomeški gimnaziji. Ko so se nekoč novomeški študentje podali na pot kot pauperes studiosi, je bil dijak Mihael Zevnik, ki je imel v spričevalu same odlične rede in je moral on dati svoje spričevalo, katerega so drugi dijaki, da so svoje dvojke zakrili kazali na vpogled, da je bil uspeh boljši in pogostitev obilnejša. Še danes se z veseljem spominjajo njegovi sošolci značajnega, brihtnega a žal že tedaj bolehnega Zevnika.

Ave anima candida!

gotovini in deloma v vrednostnih papirjih. Zato se opozarjajo vsi tisti vlagatelji, ki še niso prijavili družstvu svojih terjatev, naj to store v lastnem interesu čimprej, ker v tožbi bodo zastopani le tisti, ki so člani družstva in oni, ki so svoje terjatve v letih 1927, 1928 in do 10. IX. 1929 prijavili pri poštini uradih in so prejeli tozadavna potrdila. V prijavi je navesti ime in priimek vlagatelja, bivališče, štev. čekov, računa ali vlož. knjižice, vlogo v bivših avstrijskih kronah in da bo plačal po prejemu vloge 8% družstvu za pravne stroške. Ob enem je poslati s prijavo takoj družstvu za vsakih naloženih Kr 100.— din 1.— za tekoče stroške. Pripominja se, da je glede informacij priložiti znamko za Din 2.—.

Preej hudo in nemirno noč smo imeli zadnjo nedeljo v Kranju, v bližini hotela Stara pošta. Neznani rogovileži so v noči od nedelje na ponedeljek uganjali take surovosti, da tega ni mogoče več popisati.

Upali smo, da bo vsaj mestni stražnik napravil temu konec, vendar istega ni bilo od nikoder. Izgledalo je, kot da se nalašč noče prikazati in napraviti reda.

Ker se v Kranju zelo pogostokrat ponavljajo taka ponočna divjanja, prosimo prizadeti sresko načelstvo v Kranju, naj vendar ono že enkrat napravi temu konec, če se že na naši občini tako malo brigajo za mir in varnost meščanov.

Mislimo pa, da bi se temu zelo lahko pomagalo tudi na ta način, da bi se mestna policija odzvala v pogledu službe od mestne občine in pridala neposredno sreskemu načelstvu.

Na vsak način pa je potrebno, da se v Kranju napravi enkrat za vselej konec divjanju ponočnihjakov.

POMETAMO: ženske kratke nogavice Din 2.-, 3.-, 4.-, 7.-

svilene podkolenke Din 9.50, 15.-
KJE? Pri HINKOTU, v novi trgovini!

Slavnost na gimnaziji. V nedeljo 28. junija, na Vidov dan, bo v kranjski gimnaziji svečanost odkritja spominskih plošč o priliki preimenovanja zavoda po Viteškem kralju Ateksandru I. Zedinitelju. Po odkritju plošč bo v telovadnici slavnostna akademija.

Kdor zida hišo,

sebi ali drugim mu zasteklim stavbo poceni in solidno ali dam samo šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah pust. Na zalogi imam vedno stekleno opeko vseh vrst.

Prepričajte se - prihranili boste!

Hlebš - Kranj

JAMA PRI MAVČICAH

Zadnje nevihte tudi nam niso prizanesle. Dne 16. t. m. je treščilo na Jami v Pahelnov kozolec, ki bi gotovo pogorel, če ne bi ljudje hitro zmetali iz njega seno in deteljo. 23. t. m. je pa treščilo komaj 100 m proč od prej omenjenega v Kodrinov kozolec pod katerim je vedril gospodarjev brat Matija Knific, ki ga je strela ubila. Šele po hudem naliwu so ga šli iskat in ga našli mrtvega. Takoj so posku-

IVAN SAVNIK - Kranj

sili z umetnim dihanjem povrtni ga v življenje, toda bilo je vse zaman. Pokojni Matija je bil vsestransko priljubljen fant. Veliko je pomagal ljudem v našem kraju, posebno pri kaki nezdobi je bil vedno prvi na mestu. Le njemu ni mogel nihče več pomagati. Pogrešali ga bomo povsod. Bil je fant, ki se je držal starih poštenih fantovskih navad. Skrbel je vedno kje in kako se bo žgal kres. Tudi letos je še govoril o tem pa ga ni dočkal. Žgali so ga fantje brez Matije. Bilo je vsem hudo, ko je ležal isti večer na mrtvaškem odru.

Naj sveti pokojnemu Matiji večna luč!

KOKRA

V ponedeljek, dne 22. junija je šla hišarjeva hčerka Povšnar Marija v šolo. Spotoma se je igrala z žogo, ki pa se ji je zakotalila po bregu v Kokro. Deklica je skočila za žogo, pri tem pa je sama zdrknila po strmem bregu štiri metre globoko v Kokro, kjer je utonila. Voda jo je nesla še kakih 70 m dalje. Dve drugi šolariki sta šli takoj iskat ljudi. Učitelj Mivšek je učenko potegnil iz vode, pa pomoči ni bilo več nobene. Stara je bila devet in po leta.

SLAMNIK za na polje Din 10.-

Pri HINKOTU v KRANJU

Boiri in botrice

Pravkar dospela nova zaloga vsakovrstnih ur, zlatnine in srebrnine po najnižji ceni, zatorej hitite z nakupom. Ogledate si krasno izložbo, ker edino tu dobite veliko izbiro in po znižanih cenah. Popravila kakor urarska in zlatarska se izvršujejo pod garancijo. Prva največja urarska in zlatarska trgovina na Gorenjskem

Ivan Levičnik

Kranj - Jesenice

Kupujem staro zlato in srebro!

SENCUR

POMETAMO: ženske kratke nogavice Din 2.-, 3.-, 4.-, 7.-

svilene podkolenke Din 9.50, 15.-
KJE? Pri HINKOTU, v novi trgovini!

TRZIČ

Pred občinskimi volitvami l. 1935 se je veliko govorilo o nakupu hiše Mally & Demberger. Takratni občinski odbor, ki je bil sestavljen iz najbolj zanesljivih prijateljev krogov JNS je čutil potrebo, da je kar na hitro roko sklenil nakup te hiše. Seveda se ni razmišljalo s kom se bo kupilo ali z „grošem“ ali s „kno-fom“. Kje se bo dobil potrební kredit, o tem se ni razpravljalo. Ampak to je spadalo v program bodočega dela, ki ga ima izvršiti bodoči JNS občinski odbor in to je bilo treba tudi povedati v posebnem letaku volilecem.

Tretje leto teče h koncu pa še sedaj ni hiša občinska. Kje tiči vzrok? Se v onih časih, ko so gg. od JNS imeli na vseh merodajnih mestih svoje prijatelje, občina ni mogla dobiti posojila. Prosilo se je pri Pokojniškem zavodu, katerega je imel v rokah prijatelj tržiške občinske uprave in steber JNS dr. Baltič. Po dolgotrajnem kolebanju je bila prošnja odbita. Lansko leto pa se je občinska uprava obrnila na Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu za posojilo. Tudi tukaj so razne formalnosti trajale zelo dolgo, še pod bivšo upravo, ki je bila po večini sestavljena iz članov JNS. Ne vemo ali so se gg. tako dobro poznali med seboj, da sami svojim niso preveč zaupali, ker so se stavile številne ovire s katerimi se je končna odločitev zavlačevala. Šele novo imenovano ravateljstvo je izposlovalo, da občina dobila odobreno poldrug milijonsko po-

Tedenske novice

KRANJ

† Rebolj Janez. V torek, dne 23. junija je umrl na Klancu št. 17. Rebolj Janez, zemljak, po domače Pinc. Pokojni je že dolgo bil prikovnan na bolniško posteljo, kjer je več mesecev vdano prenašal svoje trpljenje in je bil večkrat predviden s sv. zakramenti. Pokojnik je ostal neoženjen, bil je vedno odločno katoliškega mišljenja in življenja, kakor je sploh Pinceva hiša na Klancu, iz katere izhaja tudi še živeči župnik v pokoji č. g. Matevž Rebolj, ki je bil rojen 15. sept. 1840. Pokojni Rebolj je bil rojen 11. maja 1876 in je letos doživel 60 let. V vojski je bil ujet v Rusiji, kjer je moral mnogo pretrpeti in je radi naporov v vojni in ujetništvu moral v prezgodnji grob.

V njegovi hiši so vedno reveži našli odprta vrata in usmiljeno srce. N. p. v m.

Tovarna opeke in lesna industrija, Ivan Zabret st. na Bobovku pri Kranju, ima svoje pisarniške prostore v Kranju na Vidovdanski cesti št. 11 (poleg gimnazije v hiši g. Ludovika Sirca.

Društvo za zaščito interesov vlagateljev bivše avstrijske poštne hranilnice v Ljubljani objavlja, da bo vložilo tožbo proti belgrajski poštni hranilnici radi neizplačanih vlog, ki so bile od naših državljanov pred in med vojno naložene v bivši avstrijski poštni hranilnici na Dunaju, ker je pozitivno dognano, da je dunajska poštna hranilnica v letu 1929 izplačala okoli Din 11.000.000.— naši državi, deloma v

Slovenka.

Lepe izložbe,
kar ni v izložbah,
je v trgovini!

B. RANGUS
sodni cenilec
K R A N J

Velika izbira ur, zlatnine, srebrnine, jedilnega orodja, očal, kakor vse ostale optike. Popravila se strokovno in pod jamstvom izvršujejo v naši prvi zlatarski delavnici na Gorenjskem. — Kupujem vsakovrstno zlato in srebro.

Vse izletniške informacije za avtobusno podjetje Grajžar dobite iz prijaznosti v trgovini.

sojilo. Ti člani uprave SUZOR-ja, ki so to dosegli so odločni nasprotniki JNS, pa kljub temu so podvzeli vse korake, da je Tržič dobil kredit, čeprav je občinska uprava v nasprotju njih rokav. Nam je šlo za stvar, za naš Tržič, ne oziraje se na politiko. GG. od JNS: „Kdaj ste Vi pokazali toliko politične strpljivosti na pram nam?“

Posojilo je bilo odobreno pred tremi meseci. V poseben odbor, kateri ima nalogo spraviti celo zadevo v tek sta bila kooptirana še dva člana obč. odbora. Ta odbor spi spanje pravičnega. Občinska uprava popolnoma molči, kaj hoče ukreniti s posojilom, z nakupom hiše, s preureditvijo poslopja itd. Najemna pogodba za hišo v kateri je sedaj občina je odpovedana in z dne 31. decembrom 1936, bodo občinski uradi na cesti. Prva polovica leta je pri kraju, prišla bo jesen, ki ni primerna za zidavo in preurejanje prostorov. Vprašamo: „Ali je to smotno občinsko gospodarstvo, ki bi bilo v ponos tržiškim občanom? Ne, to je skrajna malomarnost, lenoba in gospodarska nesposobnost občinske uprave, kar upravičeno obsoja vsa uvidevna in res napredno-gospodarsko misleča javnost! Gospodarstveniki, kje ste?“

Razstavo novih cerkvenih paramentov smo imeli v binkoštnih praznikih. Ker je bilo vmes več slovesnosti, nismo se mogli o njej poročati. Menda ni bilo človeka, ki bi si je ne ogledal. Vsakdo se je o njej laskavo izrazil. Glavne zasluge za vse nove predmete gre tržiškim dekletom, ki so pod vodstvom g. svetnika, obogatili cerkev za stoletnico z marsikaterim krasnim izdelkom. Videli smo več oljarnih prtov, lepih prtičev za kelihe, novih alb in korokov. Najbolj je ugajal novi beli plašč in preproga za veliki oltar, kar so kupili večinoma poedini dobrotniki. Vsem, ki so z delom ali drugače pomagali: Bog povrni!

Mladinski praznik sv. Alojzija smo praznovali v Lomu v obliki mesečne otroške pobožnosti. Čeprav so zvedeli otroci šele v nedeljo zjutraj, jih je prišlo 145 — 150, kar je več kot 45 — 50, kakor se jih je zbralo po mnogih trudih v drug namen. Otroci so se v Lomu priporočili angelu varuhu in sv. Alojziju, da jih varujeta tudi v počitnicah. Po cerkveni slavnosti so se igrali na travniku. To je bilo zgolenja in cvrčanja. Med pesmijo so se veseli razšli domov.

POMETAMO: ženske kratke nogavice
Din 2.-, 3.-, 4.-, 7.-
svilene podkolenke Din 9.50, 15.-
KJE? Pri HINKOTU, v novi trgovini!
KRIZE

Gasilska svečanost. Tukajšnja gasilska četa ima danes in jutri veliko svečanost. Danes ob 21 uri podoknico kumu in kumici, poje pevski odsek (moški zbor) Prosvetnega društva. V nedeljo ob 5. uri budnica, ob pol 2. sprejem gostov na kolodvoru in ob pol 3. slovesne večerice, nato skupni odhod pred gasilski dom, kjer bo blagoslovitev doma in nove motorne brizgalne. Zo blagoslovitvi na vrtu gostilne pri Benku prosta zabava: petje godba itd. Vse občinstvo in okoličane se vabi da v obilnem številu sodelujejo pri svečanostih, kakor na veselici, da s tem pomagamo našemu gasilstvu. Vstopnine ni, pač se bodo pri vzhodu na veselici prostor pobirali prostovoljni prispevki. Sodeluje tržiška godba na pihala. Na svidenje!

Karambol. Ko se je v ponedeljek okrog 9. ure peljala s kolesom iz Tržiča proti domu mati treh otrok Angela Azman iz Strahina in prispela na Pristavsko polje, je od nasprotne strani privozil avto po levi strani in tako zadela v kolo Azmanovo, je vlekla nekaj metrov za seboj, ter šele nato ustavila. Lastnik avtomobila, se ni dosti menil za ponesrečenko, je odpeljal dalje proti Tržiču in le očitno se je zahvaliti, da so takoj obvestili žandarmerijsko postajo v Tržiču, da je bil to avstrijski avto. Žandarmerija je nadalje telefonično obvestila obmejno stražo na Ljubelju o karambolu, katera je potem avto na meji obrnila. Azmanova je dobila lažje poškodbe na desni nogi in roki, poleg tega pa ima ponesrečenka najmanj 1200 Din škode, katero pa je dobila povrnjeno po povzročitelju karambola, čigar ime dopisniku ni znano.

Kmetijstvo

Št. 6789/1

Sresko načelstvo v Kranju, dne 12. VI. 1936.

PRIJAVE ZA DODELITEV SELEKCIJIRANEGA SEMENA OZIMNIH ŽIT PO SEMENSKEM FONDU.

Vsem kmet, organizacijam, vsem občinam! Ze zaradi kolobarjenja pri krompirju inora tudi Gorenjska pridelovati v večji ali manjši meri ozimna žita. Ako ta že moramo pridelovati, skušajmo, da se bo to pridelovanje čim bolj izplačalo, da bo čim uspešnejše. Glede uspešnosti pridelovanja ozimnih je važno upoštevati:

„Kakršna setev, taka žetev!“

Za uredništvo in izdajatelja odgovarja Karl Eržen v Kranju.

Ne samo zadostno in pravilno gnojenje, ampak tudi odbrano (selekcijirano) seme lahko znatno zviša in zboljša naše poljske prideleke. Navadno kmetovalec ne umeje vršiti smotrene odbire žitnih rastlin. To delo v večjem obsegu pa vršijo semenogojke postaje in posamezni večji posestniki, ki so svoječasno priglasili posevke za priznavanje.

Dokazano je, da se je marsikje za 20 do 50% pridelek z uporabo selekcijiranega semena zboljšal. Izplača se event. svoje slabo pridelati in kupiti mesto tega odbrano seme po banovinskem semenskem fondu.

Tudi najboljše seme oziroma žito sčasoma opoša vsled vremenskih nepravil, napačnega kolobarjenja, škodljivcev itd. ako sami ne vršimo že na polju smotrene selekcije. Zato kaže in se izplača tako seme čestokrat menjati.

Naslov se opozarja, da bo tudi letos kraljevska banska uprava dodeljevala seme ozimnih žit po banovinskem semenskem fondu. Cena tega odbranega boljšega semena bo sicer le običajna in bo stroške prevoza, razkuževanja in druge stroške pri nakupu po pravilniku plačala kr. banska uprava iz svojih proračunskih sredstev.

Prijave za to seme po sem. fondu je poslati sreskemu načelstvu najpozneje do 15. julija t. l. Seme se bo delilo le proti plačilu v gotovini ter je za vsakih 100 kg semena poslati sreskemu načelstvu 20.— Din are, katero se bo hranilo tu do plačila ostale vsote.

Prijavnico in obveznico je napraviti po naslednjem obrazcu:

PRIJAVNICA IN OBVEZNICA.

Na temelju čl. 4. pravilnika za uporabo denarnih sredstev banovinskega semenskega fonda kraljevske banske uprave dravske banovine prosim sresko načelstvo, da mi izvoli dodeliti . . . kg semena . . . proti takojšnjemu plačilu dejanske nabavne cene v gotovini.

Določila imenovanega pravilnika so mi docela znana. S tem se zavežem, da bom za preloženo seme prevzel in izpolnil obveznosti po pravilniku.

Vreče v katerih bom seme prejel, bom plačal po resnični kupni ceni.

V dne 1936

Kmetovalec iz kraja (lastnoročni podpis)

Občina

Srez

Da je prosilec lastnoročno podpisal, potrjuje občina:

Predsednik občine:

Za vsakega prosilca za seme je napraviti posebno prijavnico.

Tostvarni pravilnik je objavljen v Sl. l. kraljevske banske uprave z dne 13. 9. 1933.

Sreski načelnik: dr. Gregorin, I. r.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Zenizi in neveste! Gasilci!
Najceneje in najlepše izvrši slikanje na domu

Fotograf JUG Kranj
(sedaj nasproti trgovine Savnik)

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Toneje tapetnik, v hiši g. Kocbeka.

POZOR! Vsa kolarska dela izdeluje iz najboljšega, suhega jesenovega lesa strokovnjaško, trajno in poceni.

Dolenc Jože, kolar
STRAŽIŠČE pri KRANJU,

Gasilska ul. 122 poleg Gasilskega doma. Kupim vsako množino samo prvovrstnega jesenovega lesa.

ZENIDBA. Mlad obrtnik želi poročiti krščansko dekle staro do 27 let, ki ima nekaj dote. Resne ponudbe s polnim naslovom na upravo »Gorenjca« poslati pod »Veselje.«

Otroška igralna šola se ugodno proda. Naslov v upravi lista.

Proda se nova hiša z lepim vrtom po nizki ceni v bližini Kranja. Poizve se v upravi lista.

RAZGLAS.

Podpisana Biček Marija zasebnica v Stražišču št. 284 preklicujem vse klevete katere sem govorila o gospodu Mahničju Francu, mizarju.

V reklamne svrhe dam eno kabinetno sliko in ogledalec z Vašo sliko če naročite 6 razglednic

fotograf F. Jug, Kranj
(Sedaj nasproti trgovine Savnik)

VINO

pristno, po konkurenčni ceni, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani Frankopanska ul. 11.

TURISTI in TURISTINJE dobijo pri

JAZBEC-U

hlače, veterne jopiče, klobuke, čepice, športne srajce in vse druge potrebščine po konkurenčnih cenah.

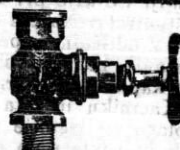
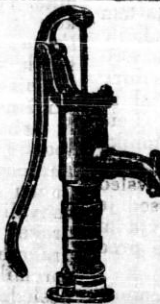
Se priporoča

ALBIN JAZBEC v KRANJU

Ves vodovodno - instalacijski material najceneje pri

P. Majdič,

Sanitarne potrebščine na drobno in na debelo.

„Merkur“-Kranj

Vljudno naznanjam,

da sem pričel 1. maja z obratovanjem svoje parne opekarne, katera izdeluje vse vrste zidne opeke, priznani prvovrstni strešnik — bobrovec in žlebnjake.

Naročila sprejemam v svoji pisarni v Kranju, Vidovdanska cesta 11. (poleg gimnazije, v hiši g. Ljudevita Sirca).

Priporočam se cenjenim odjemalcem in jim zagotavljam točno in brezkonkurenčno dobavo.

IVAN ZABRET - Bobovk pri Kranju

ZASTONJ ne, a

po najnovejši in smešno nizki ceni dobite ravnokar došlo ogromno pošiljko moških nogavic!

3 pare IV. vrste
za Din 8.50

3 pare III. vrste
za Din 11.50

3 pare II. vrste
za Din 13.50

3 pare I. vrste
za Din 16.-.

Kje? v novi trgovini pri **Hinkotu** poleg farne cerkve v Kranju.

HRANILNICA in POSOJILNICA v KRANJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštne hranilnice in so vlagateljem tozadevne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodneje.